

Černý muž (Alkohol)

E A E
Černý muž pod bičem otrokáře žil, černý muž pod bičem otrokáře žil
H7 E
černý muž pod bičem otrokáře žil, kapitán John Brown to zřel.

R: Glory glory aleluja, glory glory aleluja
glory glory aleluja, kapitán John Brown to zřel.

Sebral z Virgínie černých přátel šik, sebral z Virgínie černých
přátel šik
sebral z Virgínie černých přátel šik, prapor svobody pak zdvih.

R: Gloryprapor svobody pak zdvih.

V čele věrných pevnost Hapers Ferry jal, v čele věrných pevnost
Hapers Ferry jal
v čele věrných pevnost Hapers Ferry jal, právo vítězí i čest.

R: Gloryprávo vítězí i čest.

Hrstka statečných však udolána jest, hrstka statečných však udolána jest
hrstka statečných však udolána jest, kapitán John Brown je jat.

R: Glorykapitán John Brown je jat.

Zvony Charlestonu z dále temně zní, zvony Charlestonu z dále temně
zní
zvony Charlestonu z dále temně zní, Johnův den teď poslední.

R: GloryJohnův den toť poslední.

John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí
John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, jeho duch však kráčí dál.

R: Gloryjeho duch však kráčí dál.

Kráčí dál a v košili se třepetá, kráčí dál a v košili se třepetá
kráčí dál a v košili se třepetá, zima je mu veliká

R: Gloryzima je mu veliká

Jeho tělo byste marně hledali, jeho tělo byste marně hledali,
jeho tělo byste marně hledali, červi už ho sežrali.

R: Gloryčervi už ho sežrali.

Afričančata (Jaromír Nohavica)

C Ami Dmi G C
V Africe, tam žijou sloni a podobná zvířata,
Ami Dmi G C
mezi stromy je tam honí Afričančata,
F G C Dmi G
načančané Afričanče jako uhel černé je,
C Ami Dmi G C F G C G C
ráno skočí na saranče a jede do Guineje.

Děvčata tam honí kluky a kluci zase děvčata,
k nám to mají trochu z ruky, Afričančata,
přes moře a přes potoky, dva tisíce šestset mil,
na kole tak dva-tři roky, no a pěšky ještě dýl.

Průsvih je, když Afričanče černé jak mé boty
narodí se naši Anče od nás z Dolní Lhoty,
ale narodí či nenarodí, vždyť je to vlastně putna,
hlavně, že nám nemarodí a že mu u nás chutná, na na na ...

Do Afriky (Radůza)

C G B F
Čáry, máry , Honzo vsávej lodě a piráti
C G Ami, G
čtyři sloní, nezhálej dřív, než se naši vrátí
C G B Gis C G B F
pojd', Afriku objedem, snad to stihnem před obědem

Enyky, benyky sejdeme se u trafiky
poplujeme, co by ne ábr, fábr, domine
jukneme se na bizony Honzo, vstávej, čtyři sloni

Ami D C B
Zalepíme v lodi díru poplujeme do Alžíru
Ami D C B
tohleto zná každéj správnej námořník
Ami D C B
chopíme se bystře vesla kdyby nás loď neunesla
Ami F G
že prej voda v moři je slaná! Tak dík !

Čáry, máry , Honzo vsávej lodě a piráti
čtyři sloní, nezhálej dřív, než se naši vrátí
pojd', Afriku objedem, snad to stihnem před obědem

R:

Cukr, káva, limonáda před pikolou, za pikolou
Honzo vstávej, čtyři sloní čaj, rum, bum bum zapij kolou

nikdo tady nesmí stát nebo dál nebudu už
nikdo tady nesmí stát nebo dál nebudu už hrát!

Chodím po Broadwayi

D (A)
[: Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, :]
D G
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
D A D
po Broadwayi hladov sem a tam.

D
R: Singi jou jou jupí jupí jou,
A
singi jou jou jupí jupí jou,
D G
singi jou jou jupí, jou jou jupí,
D A D
singi jou jou jupí jupí jou.

2. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R:

3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černocho svoboden.

R:

Naše pračka Zanussi (Vodňanský a Skoumal)

G C G
Naše pračka Zanussi, trha pradlo na kusy.
C G D
Trha pradlo jako žradlo, strka si je do pusy.

2. Naše pračka Zanussi, něco přece žrat musí.
Naše pračka, extra značka, každý na ňu hartusi.

3. Lá, la, la, la...

4. Naše pračka Zanussi, se mi tím však nezhnusi.
Zanesu ji do opravy, tam, se o ňu pokusi.

5. U-u-udržbař položí ji na polštář
A pak řekne: „Mily pane, to je sabotáž“.

6. Lá, la, la, la...

Já říkám rovnou každý ať s tím počítá
že naše cesta ke štěstí je trnistá
mává mává nám všem svobodná zem

R: A kdo se bojí vodou jít
ten podle tónů faraónů musí žít
mává mává nám všem svobodná zem

Až první krůček bude jednou za námi
už nikdo nesmí zaváhat dát na fámy
mává mává nám všem svobodná zem
Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže
že šanci má jen ten kdo má dost kuráže
mává mává nám všem svobodná zem

R:
Ten starý příběh z bible vám tu vykládám
ať každý ví že rozhodnout se musí sám
mává mává nám všem svobodná zem

Jaro dělá pokusy (Jaroslav Uhliř a Zdeněk Svěrák)

G
Jaro dělá pokusy,
vystrkuje krokusy.
D
Dříve, než se vlády chopí,
G
vystrkuje periskopy.
Než se jaro osmělí,
vystrkuje podběly.
Ty mu asi dolů hlásí,
čerstvé zprávy o počasí.
F C
Jaro! Je to v suchu,
D G
zima už nemůže,
stoupá teplota vzduchu
a míza do růže.
Povídám: jaro! Je to v suchu,
vichry už nedujou,
nahlas nebo v duchu
lidi se radujou.

U dopravní cedule
vyrostly dvě bledule,
blízko telegrafní tyče
vyrostly dva petrklíče.
Mravenci už pracujou,
holky sukně zkracujou,

slunce svítí, led je tenký,
jaro, vem si podkolenky.
Jaro! Je to v suchu,
zima už nemůže,
stoupá teplota vzduchu
a míza do růže.

Povídám: jaro! Je to v suchu,
vichry už nedujou,
nahlas nebo v duchu
lidi se radujou,
stromy se radujou,
keře se radujou,
ryby se radujou,
mouchy se radujou,
myši se radujou,
dveře se radujou,
okna se radujou,
vopice se radujou,
kočky se radujou,
sloni se radujou,
ministři se radujou.

Máme doma obludu (z filmu Jak se krotí krokodýli)

G			D
Máme doma obludu. Já vím, my víme.			
D			G
Přihnala se k obědu. Já vím, my víme.			
G			C
Teď má pusku od medu. Já vím, my víme.			
C	G	D	G
Odejela na mopedu, stalo se to ve středu			

2.Máme doma upíra.
Já vím, my víme.
Na půdě se zavírá.
Já vím, my víme.
Čuchal česnek s cibulí.
Já vím, my víme.
Zub mu vypad, teď bulí,
stalo se to v pondělí.

3.Máme doma strašidlo.
Já vím my víme.
Do povídel upadlo.
Já vím, my víme.
Spí pod bílým papírem.
Já vím my víme.
Uteklo i s upírem,
stalo se to předvčírem.

Divné věci

E A
R: Divné to věci dnes
E H7 E
dějou se v údolí, dějou se v údolí, dějou se v údolí
E A
divné to věci dnes
E H7 E A E
dějou se v údolí, tam dole v údolí.

E7 A E
V tom hřbitovním údolí, kosti suché zbělely,
H7 E E7
v tom hřbitovním údolí
A E
mrtvé kosti bez duší nic a nikdo nevzruší,
H7 E A E
mrtvé kosti bez duší.

R: Divné to věci dnes.....

Posel boží pospíchá, aby volal do ticha,
posel boží pospíchá
mocným hlasem pronese kosti suché vzbud'te se,
kosti suché vzbud'te se.

R: Divné to věci dnes.....

Žebro, čelist, rameno, loket kotník, koleno,
žebro, čelist, rameno
už si běží naproti, chrastí to a rachotí,
už si běží naproti.

R: Divné to věci dnes.....

Už to masem obrůstá, od paty až po ústa,
už to masem obrůstá
a ten tam je ten mrtvý klid, srdce zase začlo bít
a ten tam je ten mrtvý klid.

R: Divné to věci dnes.....

Když Duch boží zavěje, vstane z mrtvých naděje,
když Duch boží zavěje
i v tom našem údolí, probudí se mrtvolý,
i v tom našem údolí.

R: Divné to věci dnes.....

Kulatý obdelníky (Hop trop)

R: /: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,
A7 D
fialovej les a žltá voda. :/

D
1. Pojd' se mnou, ty moje poupě,
A7 D
já ukážu ti opiový doupeř,
tam v těžkém dýmu omamnejch jedů
A7 D
uvidíš fialovej les a žlutou vodu.

R:

2. Ležím si na břiše, na zádech bednu kytu,
v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
dva kufry algeny dostal jsem za chatu
a potom za auták LSD lopatu.

R:

3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
konečně v kómatu rysy mi přituhly,
sako a kravatu dají mi do truhly.

R:

Buchet je spousta (z pohádky Kouzla králů)

On: F G

C

Z pekárny světa kraj za láskou svou

C F Ami G

nejednu překonal jsem vůli zlou

Dmi G

a moje princezna

Emi Ami

ta jistě rozezná

F G C

že ji mám vážně rád

Ona:
A v jeho blízkosti se náhle zdá
že létat v oblacích se málem dá
dát ruku na ruku
netřeba záruku
jeho se přece nelze vůbec bát

Oba:
C F G

Oslava veliká ať už se chystá

G C G D
Bude to ozdoba loupežnické bandy,
G C G D
bude mít brejličky a možná i kšandy,
G C G D
posune řemeslo zas o kousek dál,
G C D G
bude to lotr intelektuál.

Naučí se francouzsky,
bude nosit licousky,
naučí se mluvnici,

Naučí se německy,
řekne troky, ne necky,
když bude mluvit plyně,
může loupit v cizině.

Bude to ozdoba loupežnické bandy,
bude mít brejličky a možná i kšandy,
posune řemeslo zas o kousek dál,
bude to lotr intelektuál.

Pískající cikán (Spirituál Kvintet)

C Dm Em Dm
1/ Dívka loudá se vinicí,
C Dm Em Dm
tam kde zídka je nízká,
C Dm Em F
tam kde stráň končí vonicí,
C F C F G
tam písničku někdo pí - ská.

Ref: (pískando)

2/ Ohlédne se a propána,
v stínu, kde stojí líska,
švarného vidí cikána jak leží,
písničku píská.

Ref: (pískando)

3/ Chvilí tam stojí potichu,
písnička si ji získá.
Domů jdou spolu do smíchu,
je slyšet cikán jak píská.

Ref: (pískando)

4/ Jenže tatík jak vidí cikána,
pěstí do stolu tříská:
Ať táhne pryč vesta odraná,
groš nemá, něco ti spíská!

Ref: (pískando)

5/ Teď smutnou dceru má u vrátek,
jen Bůh ví, jak se jí stýská:
Kéž vrátí se mi zas nazpátek
ten který v dálce si píská!

Ref: (pískando)

6/ Pár šidel honí se na louce,
v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce,
jde dál a písničku píská.

Ref: (pískando)

7/ Na závěr zbývá už jenom říct
v čem je ten kousek štístka,
peníze často nejsou nic, má víc,
kdo po svém si píská!

Ref: (pískando)

Marie (Tomáš Klus)

G H
Je den. Tak pojd' Marie ven.
C D
Budeme žít. A házet šutry do oken.
Je dva. Necháme doma trucovat.
Když nechtějí - nemusí. Nebudem se vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine.
Tak Marie. Co ti je?

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.

R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.
Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.

Poslední večere (Muzikál Jesus Christ Superstar)

Trápení a ^Dspousty denních ^{Emi}strastí^{G7}
^Cjá i ty ve ^Gvíně utá^{Ami}píš^D.
^GV pozdních hodi^{H7}nách hlas ti ^{Emi}náhle ^Gumlká
a ^Cšťestí zdá se ^Dna dosah i ^Gblíž.

Apoštolské písně krajem zazní.
Sepíšeme pěknou řádku knih.
V dalších staletích budou v bázni
listovat a číst v našich evangeliích.

Spinkej (Spirituál Kvintet)

Už se ^Dkončí den, už ^Gje čas k spánku,
^Dzdi se barví ^God červánků,
^Dhled', už lampář s^{Hmi}větla rozsvě^Ací,
tak si ^Ddočti stránku, ^Gzavři knížku,
^Dhonem hupky ^Gdo pelíšku,
^Dkoťata už dávno ^{Hmi}vrní za pe^Ací.

®: Tak ^Dspinkej, ať ^Gve tvých snech
^Drůže kvetou, ^Gvoní mech,
^Dprinceznu si ^{Hmi}Honza bude ^Abrát,
až ^Dpůlnoc ^Gprostře sítě,
^Dna vlásy ^Gpolíbí tě,
Vždyť i tvá^{Hmi}máma musí ^Aspát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvilenu
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.

®

Tramp (Jaromír Nohavica)

^CPoněvadž nemám kan^Gad^Fy a neznám písně s^C FAM
^Fhó ^Chó hó a ^Gneznám písně ^Cs FA^GM
vyloučili mě z osady že prý jsem houby tramp
hó hó hó že prý jsem houby tramp
Napsali si do cančáku jen ať to každý ví
hó hó hó jen ať to každý ví
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový
hó hó hó ten frajer libový

Ref:

^CA já jsem ostuda ^Ftraperů já mám rád ^Coperu, já ^Gmám rád jazz, rock
^Cchodím po světě ^Fbez nože, to prý se ^Cnemóž^Ge, to prý jsem ^Ccvok
^Fjá jsem nikdy neplul ^Cna šífu a všem ^{D7}šerifům jsem říkal ^Gpane, pane
^Cjá jsem ostuda ^Ftrepů, já když ^Cchlempu ^Gtak v a^Cutokempu

A povídal mi frajer Joe jen žádný legrácky
hó hó hó jen žádný legrácky

a jinak chytneš na banjo čestný čundrácký
hó hó hó a čestný čundrácký
a prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku
hó hó hó až dám se do cajku
a odříkám jim nazpamět akordy na vlajku
hó hó hó akordy na vlajku

Ref:

A já jsem ostuda traperů já mám rád operu, já mám rád folk, rock
chodím po světě bez nože, to prý se nemůže, to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům jsem říkal pane, pane
já jsem ostuda trempů, já když chlempu tak v autokempu

A tak teď chodím po světě a mám zaracha
hó hó hó a mám zaracha
na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha
hó hó hó a dávám si bacha
dokud se trampské úřady nepoučí z chyb
hó hó hó a nepoučí z chyb
zpívám si to svý nevadí a zase bude líp
hó hó hó a zase bude líp

Ref:

A já jsem ostuda traperů já mám rád operu, já mám rád rock, rock
.....
.... v tempu

Širý proud (Spirituál Kvintet)

Ten širý ^Cproud ^Fjak přejít ^Cmám,
proč neu^{Ami}mím ^{Dmi}se nad nej ^Gvznést, ^{G7}
ach, člun tak ^{Emi}mít, ^Ften řídit ^{Emi}znám,
^Fv něm lásku ^{G4}svou ^{G9}bych chtěla ^Cvézt.

Jak kamení, jež působí, že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, bůh to ví, má láska zlá, co v srdci mám.

Vždy, když se láska rozvíjí, rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí pod letní výhni sluneční.

Až něžnou růži spatříš kvést, co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést, hled', ruka má teď krvácí.

Ten širý ^Cproud ^Fjak přejít ^Cmám,
proč neu^{Ami}mím ^{Dmi}se nad nej ^Gvznést, ^{G7}
ach, člun tak ^{Emi}mít, ^Ften řídit ^{Emi}znám,
^Fv něm lásku ^{G4}svou ^{G9}bych chtěla ^Cvézt.

Barbora píše z tábora (Jaroslav Uhlíř a Zdeněk Svěrák)

G

Maminko, tatínku

D7

posílám Vám vzpomínku
z letního tábora

G

Jistě víte, že Vám píše Vaše dcera Barbora

Strava se nedá jíst
dneska byl jen zelný list
polívka studená
co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže
Slíbili bojovku
pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku

Štefan, hlavní vedoucí
chodí s naší vedoucí
která je příšera
scházejí se, líbají se u totemu za šera

Ami D7
R: Proč jsem se nenarodila
G Emi
o pár let dřív
Ami D7
dneska bych krásně chodila
G G7
se Štefanem, co říká si Steve

Ami D7
Proč jste mě prostě neměli
G Emi
o pár let dříve
Ami D7
Řekla bych: Nebuď nesmělý
G
líbej mě Steeve

Závěrem dopisu ještě trochu popisu
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí

Když běží po lese
všechno na ní třese se
Užívá make-upu
co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu

R: Proč jsem se nenarodila

PS:
Pošlete dvě tři sta
jsem bez peněz dočista
Pojedem do Písku
máme v plánu zastavit se v jitexovém středisku

Když jsme se koupali
všichni na mě koukali
Je to tím, že možná

v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná

R: Proč jsem se nenarodila...

Jarmila (Pavel Dobeš)

GJarmila vždycky mi Hmiradila,
abych pr^{D7}acovní dobu dodržel^{G D7},
dn^Geska mně ale n^{Hmi}áramně
táhlo d^{D7}omů, a tak jsem prostě š^Gel
J^{Emi}armila má totiž dneska narozeniny,
pr^{D7}oto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
na stole skl^Genice, smích slyšet z l^{Hmi}ožnice,
v předsíni st^{D7}ojí pánské střevíc^Ge. ^{D7}

Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.

Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
příčemž nechávám prostor úvahám,
vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."

Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,

z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Lou z Lille (Klíč)

C F C G
Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
C F C G C
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
F C G
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
C F C G C
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

C F C G
R1: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
C F C G C G C
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
F C G
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
C F C G C G C
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
a oči jako okna za plotem černočerných řas,

D G D A
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
D G D A D
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

D G D A
R2: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
D G D A D A D
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
G D A
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
D G D A D A D
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

R1:

D G D A
Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
D G D A D G D A D A D A D
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl ...

Nagasaki, Hirošima (Karel Plíhal)

G D C D G D C D
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic^D,
z ^Gtak velký ^Dlásky ^Cvětšinou ^Dnezbyde ^Emiⁿⁱc,
Z ^Ctakový ^Glásky ^Cjsou kruhy ^Gpod oči^Dma
a dvě ^Cspálený ^Dsrdce - ^CNagasaki, ^DHiroši^Gma. ^D, ^C, ^D

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
Z takový lásky jsou kruhy pod očima
a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
a dvě ^Gspálený ^Dsrdce - ^CNagasaki, ^DHiroši^Gma. ^D, ^C, ^D
a dvě ^Gspálený ^Dsrdce - ^CNagasaki, ^DHiroši^Gma. ^D, ^C, ^D